

I když je ještě pořád co dodělávat, nový interiér chaty Dr. Hrstky již opět slouží turistům. Jak to vypadalo na slavnostním otevření, mrkněte do naší fotogalerie. Chata bude otevřena pátky od 16.00 minimálně do 22.00, víkendy od 10.00 minimálně do 22.00. Před půlnoci jsme však ještě nezavřeli…

I když neoplýváme žádnou velkou kuchyní, hlady u nás trpět nebudete. Párky, klobásky, hermelíny, utopenci a i nějaká to polívečka nebo guláš se vždycky najde. A taky přívětivý personál, erární kytara, teplo z krbových kamen, dobrá muzika… Turistické ubytování se připravuje na příští rok. Všechny informace o provozních možnostech Turistické chaty Dr. Hrstky brzy naleznete na webových stránkách www.stramberskatruba.cz. Těšíme se na Vaší návštěvu!

TH

Turistická chata Dr. Hrstky – historie z pera Dr. Adolfa Hrstky

V roce 1925 slavil štramberský odbor KČT 30 let své činnosti. U této příležitosti členové odboru zprovoznili 2 budovy - restaurovanou útulnu "Jaroňkovu" pod Trúbou (dříve "U Mědínků") a nově postavenou "Chatu Rašínovu" (dnes "Ch. dr. Hrstky"). O realizaci staveb bylo rozhodnuto na valné hromadě odboru KČT koncem r. 1924, přičemž "Rašínovka" by se - jak píše Hrstka - "jsouc vestavěna ve slohu typické štramberské dřevjanice, přičleňovala a spojovala vhodně dosavadní objekty pod Trúbou s nejstarší částí Štramberka - na baště". Se stavbou Rašínovky bylo započato v prvních jarních dnech 1925 "podle plánů arch. Frant. Grossmana a dne 1. srpna 1925 odevzdal stavitel J. Gregor ze Zubřího odboru a turistické veřejnosti chatu k užívání.

Při kopání základů pro chatu objevena byla ve vápencových útesech jeskyně, jejíhož dna dosaženo bylo v hloubce 60 m. Tedy asi niveau štramberského náměstí. Sloje nazvána byla "Slojí Slámovou" po bývalém pracovníku slezském a spisovateli románů "U Trúby štramberské", "Rytíř Kobylka" aj. V nové chatě pak reservována místnost, kde by se případně mohl při lepších finančních poměrech odboru zříditi přístup do objevené jeskyně. Dne 8. srpna byly nově upravená útulna "U Mědínků" a nově postavená chata za přítomnosti mnoha zástupců československé turistiky po slavnostních řečích předsedy Klubu čsl. turistů v Praze dr. Jiřího Gutha-Jarkovského a poslance Jaromíra Špačka odevzdány české veřejnosti. Prvá nazvána "Útulnou Jaroňkovou", druhá "Chatou Rašínovou". Někdy po II. svět. válce pak byla Rašínovka přejmenována na "Chatu dr. Hrstky". Dodejme ještě, že budova téměř kopíruje původní umístění tzv. dolního hradního paláce, z něhož vedl padací most do druhé z budov pod Trúbou (horní palác), který stál zhruba (skutečně jen velmi zhruba, rozhodně původní půdorys objektu nekopíruje - to platí i pro Hrstkovu chatu) v místech dnešní Jar. útulny. Aleš Durčák

Otevření chaty Dr. Hrstky očima jedné z účastnic...

Uff...takže, počkat...už je den? ...cože?....jooo, to bylo VČERA...! Probuzení do vůně jemného dýmu a praskání dřeva.. Po oficiálním otevření!

Dá se vůbec uvěřit, že jsme tu včera tančili a zpívali do brzkých ranních hodin s parádním šoumenem, který obvykle obléká stejnokroj policie? Že po litrech guláše se jen zaprášilo a gril voněl až do rána? Co se to děje nad vašimi hlavami, štramberáci?! Bude teď Trúba vonět kyselicu každý týden?

...začalo to nevinně - v 11.00 dopoledne, sešla se smetánka, uvítali jsme ju v krojích, podali první pomoc v podobě kávy a jednohubek a vystrčili zase ven za žlutou pásku, kde nám bylo ctí vyslechnout projevy vstřícnosti a povzbuzení. Půlroční snahy dvořanů Valašského Království přinesly další plod: CHATA DR. HRSTKY BYLA OFICIÁLNĚ OTEVŘENA. Paní starostka pozvedá čepele a dává tím slavnostně sbohem dosavadnímu zkušebnímu provozu... Chata je rázem plná, nálada povznesená - a proč by ne, vždyť kuchyně podává talíř polévky a guláše za talířem, k čepu je blízko a světlounký interiér doslova tepe životem!

Ti, kteří se právě vlastními silam spustili po vnější stěně věže z ochozu ve výšce 25ti metrů, oceňují teplé voňavé porce útěchy dvojnásob.. Ó pánové, postupně prosím, postupně! - šenkýřky tančí mezi sklenicemi a příborníky.

A už je tu pan Durčák - hrad se neobejde bez kultury a tak dnes bude Jaroňkova útulna vpravdě útulným útočištěm milovníkům malíře Zdeňka Buriana, kteří se sjeli z celé republiky už v pátek večer a strávili pak několik příjemných hodin diskusemi nad dílem tohoto pamětihodného umělce.

Kolem páté je přáno na chvíli spočinout i vyjímečně početné obsluze, ovšem to už budoucí správce chaty venku chystá podvečerní překvapení - medovinkou zahřívá ruce a topivem vepřovou kýtu na rožni....BUDE MASO, BUDE ZAS U NÁS V CHATĚ HODOKVAS!! Ejchuchů!

Sliční mládenci skládají cimbál a chalupu konečně rozvíří neodolatelné rytmy a melodie. A už se vezeme....Maličký parket nakonec unese i několik bujarých tanečníků najednou, nechybí sólo pro Krále Vladimíra s chotí a zpívá se a křepčí, ej nohy nestačí, ech, plíce klopýtají...jen klarinet i housle neomylně doplňují czemballo s basou...Joj! Energie sálá z těl i tváří, vybuchuje a uhasíná a opět nás zvedá z míst odpočinku a víří zbytky sedlin v srdcích, kouzlí uvolněné úsměvy, jemně odkládá vyčerpané, jasní mysl přihlížejících... Upadám do spánku kolem třetí a s jistotou východu slunce očekávám mnohé další bláznivé i poklidné dny tu nahoře nad hradbami, kde dávají dobrou noc usměvavé tváře a opar noční mhy ve svitu luceren....

{gallery}fotky/akce/2009/otevreni_chaty{/gallery}